

KUUROMYKKÄIN LEHTI

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON ÄÄNENKANNATTAJA

HUGO NYBERG

Vastaava
Johanneksentie 4 - Puh. 38.154

RURIK PITKÄNEN

Toimitussihteeri
Liisankatu 27, E 10

N:o 4
Huhtikuu

Tilauksia vastaanotetaan kaikissa postitoimistoissa
Hinta 20 markkaa koko vuodelta

39. vuosikerta 1934

SUOMEN KUUROMYKKÄINLIITON VUOSIKOKOUS

pidettiin vanhan tavan mukaan Helsingissä Marianpäivänä, maaliskuun 24 p:nä. Liiton suomen- ja ruotsinkielisissä äänenkannattajissa helmikuulla julkaistun vuosikokouskutsun mukaisesti kokoontuivat edustajat ja muut osanottajat kuuromykkäin kirkkoon, jossa hartaushetken piti rovasti H. Nyberg. Kirkosta siirryttiin kokouspaikkaan, Helsingin kuuromykkäinyhdistyksen huoneustoon. Saapuneet edustajat ja muun kokousyleisön lausui tervetulleeksi Suomen Kuuromykkäinliiton puheenjohtaja rov. Nyberg, joka puheessaan ilmaisi kokouksen jäsenten kaipauksen sen johdosta, että Liiton monivuotinen ent. puheenjohtaja, kouluneuvos V. Forsius, korkean ikänsä ja paikkakunnalta pois muuttamisensa tähden on luopunut Liiton puheenjohtajan toimesta. Kouluneuvos Forsiukselle päätettiin tästä tilaisuudesta lähettää tervehdyssähkösanoma.

Avauspuheen jälkeen kehoitti rov. Nyberg läsnäolijoita valitsemaan kokoukselle puheenjohtajan. Rov. H. Nyberg valittiin yksimielisesti vuosikokouksen toimia johtamaan. Sihteerinä toimi pastori O. Myyryläinen ja tulkkina rouva Elma Ignatius. Kokoukseen saapuneitten haaraosastojen edustajain valtakirjat oli hra E. Karilas tarkastanut. Sen mukaan oli kokoukseen lähettänyt edustajia kaikki Liiton haaraosastot paitsi Hämeenkyrön haaraosasto, joka ei ollut edustettuna. Edustajat sekä heidän äänimääränsä olivat seuraavat:

Erkki Leppänen, Lappeenranta 3 ääntä; J. F. Talvia, Kiikka 4 ä.; Elias Savisaari, Turku 7 ä.; Uno Björn, Pietarsaari 2 ä.; Kosti Remmi, Lahti 1 ä.; Alice Westerlund, Porvoo 2 ä.; Arvo Leimu, Riihimäki 2 ä.; Ragnar Östman, Viipuri 4 ä.; Matti Katainen, Tampere 3 ä.; Antti Härmä, Seinäjoki 4 ä.; A. V. Hartikainen, Kuo-

pio 3 ä.; Matti Savisaari, Alavus 1 ä.; Carl E. Martola, Vaasa 4 ä.; Alli Sjöstrand, Hanko 2 ä.; Simo Vuorimies, Jyväskylä 5 ä.; Maiju Nieminen, Salo 1 ä.; Julia Kiviniemi, Kokkola 3 ä.; Hannes Ylén, Hämeenlinna 2 ä.; Hj. Sandblom, Lauri Mikkola, Mandi Elovaara, Sigyn Heikel, Helsinki, yhteensä 11 ääntä; Artturi Eliasson, Pori 3 ä.; Emil Mattila, Kotka 3 ä., kaikkiaan 70 ääntä.

Liiton toiminnasta laadittu vuosikertomus oli jo ennen julkaistu Liiton äänenkannattajissa, eikä sitä haluttu enää luettavaksi.

Luettiin Liiton rahastonhoitajan, rouva Helmi Nybergin, laatimat tilit vuodelta 1933 sekä tilintarkastajain, maisteri S. Heikelin ja hra Martti Mikkolaisen niistä antama tilivapautta ehdottava lausunto.

Pastori Myyryläisen toimiessa puheenjohtajana myönsi kokous kiitollisuudella rahastonhoitajalle ja Keskushallitukselle tilivapauden.

Tämän jälkeen ryhdyttiin vaaleihin. Eroamisvuorossa olivat Suomen Kuuromykkäinliiton keskushallituksesta rouva Helmi Nyberg sekä neiti Helvi Korhonen ja kouluneuvos V. Forsius sekä varajäsen V. Salovaara. Nyt valittiin keskushallituksen jäseniksi rouva Helmi Nyberg 68 äänellä, sekä herrat Lauri Vainola 39, Antti Jokelainen 45 sekä varalle Hj. Sandblom 30 äänellä. Varajäseneksi V. Salovaaran tilalle valittiin rouva Elovaara 18 äänellä.

Keskushallituksen jäsenet v. 1934 ovat siis seuraavat:

V. 1932 valitut varsinaiset jäsenet hrat *John Sundberg* ja *Huugo Nyberg* sekä rouva *Elma Ignatius*. Varajäsen hra *F. Schoultz*.

V. 1933 valitut herrat *Eino Karilas*, *R. Pitkänen*, ja *J. Luomajoki*, varalla neiti *Linda Aschan*.

V. 1934 valitut rouva *Helmi Nyberg*, herrat *Antti Jokelainen* ja *Lauri Vainola*, sekä varajäsen *Hj. Sandblom*.

Varajäseneksi A. Jokelaisen sijaan, joka nyt siirtyi varsinaiseksi, valittiin rouva *Elovaara*.

Lisätystä Keskushallituksesta olivat eroamisvuorossa johtaja J. K. Palomaa Mikkelistä sekä herra Väinö Sihvola Inkeroisista ja varajäsen johtaja E. J. Pesonen Turusta.

Lisätyn keskushallituksen varsinaisiksi jäseniksi valittiin johtajat J. K. Palomaa Mikkelistä ja E. J. Pesonen Turusta sekä varalle pastori O. A. Myyryläinen Viipurista, huutoäänestyskellä.

Lisätyn Keskushallituksen jäsenet v. 1934 ovat siis:

V. 1932 valitut neiti *Alice Vesterlund* Porvoosta ja opettaja U. Kierimo Turusta ja varajäsen neiti *Ina Nordlund* Porista.

V. 1933 valitut neiti *Siiri Talvia* Tampereelta ja herra E. Savisaari Turusta sekä varajäsen herra R. Östman Viipurista.

V. 1934 valitut joht. E. J. Pesonen Turusta ja J. K. Palomaa Mikkelistä sekä varajäsen pastori Otto Myyryläinen Viipurista.

RUOTSIN PRINSESSA INGRID

Kuuromykkäin ystävä

Ruotsin kuninkaan pojan tytär, prinsessa Ingrid, on harras kuuromykkäin ystävä. Monella tavalla hän koettaa auttaa heitä. Hän käy vanhainkodeissa tervehdimässä vanhoja kuuromykkämummoja, puhuttelee heitä ja osoittaa ystävällisyyttä heitä kohtaan. Myöskin hän holhoo *huonokuuloisia* sekä vanhoja että nuoria. Hän toimeenpanee joskus suuria juhlia kuuromykkäin hyväksi ja näin ihmiset tulevat tuntemaan kuuromykkäin tilaa. Varsin useasti prinsessa Ingrid monilla matkoillaan käy kuuromykkäin kouluissa katsomassa kuinka kuuromykkäin lapsia opetetaan. Tällaiset prinsessan käynnit ja vierailut ovat erittäin hauskoja vanhuksille. Mutta erikoisesti riemuitsevat kuuromykkälapset kun korkea, ystävällinen prinsessa tulee koululle ja kuuntelee opetusta kaikilla eri luokilla. Ruotsin kuuromykkäinlehdissä kerrotaan silloin tällöin prinsessan käynneistä milloin missäkin kuuromykkäinkoulussa. Kuvamme esittää prinsessan eräässä juhlassa vanhan aikaisessa puvussa, jota eräs vanha Ruotsin kuningatar nuoruudessaan käytti. Viime helmikuun 13 päivänä kävi prinsessa Ingrid seurainaisensa kanssa taas Tukholman kuuromykkäkodissa Lidingössä. Hänet otti vastaan kodin johtokunnan puheenjohtaja. Pastori Svenfors piti prinsessalle puheen, kiittäen häntä kaikesta hyvästä mitä hän on kuuromykkä-

Prinsessa Ingrid.

käinkodille antanut. Prinsessa keskusteli kodin johtajan ja henkilökunnan kanssa sekä osti asukkaiden valmistamia käsitöitä.

Samana päivänä ajoi prinsessa itse omalla autollaan Manillan kuuromykkäinkoululle. Oppilaat olivat tavattoman iloiset ja jokainen tahtoi puhua prinsessan kanssa. Koululla ollessaan kuunteli prinsessa opetusta kaikilla luokilla, katsoi oppilaiden voimistelua ja leikkejä sekä käsitöitä. Koululla tarjottiin hänelle teetä ja leivoksia, joita oppilaat olivat valmistaneet.

Ainakin kerran on prinsessa kutsunut Manillan kuuromykkäinkoulun oppilaita kuninkaan linnaa katsomaan. Oppilaat ovat kirjoittaneet siitä Ruotsin kuuromykkäinlehtiin. On hyvä että nuori, kaunis ja rikas kuninkaan tytär tahtoo auttaa ja ilahuttaa kuuromykkälapsia ja vanhuksia.

SATU VAELTAVASTA JUUTALAISESTA

Jerusalemmissä asui juutalainen suutari, jonka nimi oli *Ahasverus*. Hän oli pahin Jeesuksen vihollinen. Kun Jeesus seisoi tuomittavana Pilatuksen edessä kysyen kansalta »Mitä minun

Yöllinen rukous Getsemanessa.

pitää tehdä Jeesukselle», niin huusi Ahasverus kovalla äänellä: ristiinnaulitse, ristiinnaulitse hänet. Pitkäperjantaina vietiin Jeesus Golgatalle kärsimään ja kuolemaan. Hän joutui kulkemaan aivan Ahasveruksen talon ohi. Ahasverus seisoi huoneensa portailla ja piteli sylissään nuorinta lastansa. Jeesus kantoi ristiään. Hän oli kovin väsynyt ja aikoi ristinsä ottaa pois hartioiltaan hetkiseksi levähtääkseen suutarin talon vieressä. Mutta silloin suuttui suutari. Tärkeästi kiroillen ja pilkaten ajoi hän Jeesuksen pois talonsa seinämältä. Silloin sanoi Jeesus: »minä pääsen rauhaan. Mutta sinun pitää vaelttaa maailman loppuun saakka». Tämä Jeesuksen sana onkin toteutunut. Ahasverus jätti lapsensa yksin ja läksi seuraamaan Jeesuksen kulkua Golgatalle. Siellä katseli hän kuinka Jeesus kuoli ristillä. Sanomatta hyvästiä vaimolleen ja lapselleen läksi hän maailmaa kiertämään. Monien vuosien kuluttua palasi hän kerran Jerusalemiin. Mutta hänen poissa ollessaan olivat roomalaiset hävittäneet sen. Hän löysi vain rauniot. Ei näkynyt kiveä kiven päällä. Hän ei enää löytänyt sitä paikkaakaan, missä hänen kotinsa ennen oli ollut. Sitten läksi hän taas vaeltamaan avaraan maailmaan. Ja

sanotaan hänen vielä tänäänkin kulkevan ilman lepoa, ilman kotia ja ilman omaisia. Ei hän löydä rauhaa kuolemassakaan. Hänen täytyy kulkea niin kauan kun maailma pysyy pysyvässä. Vasta maailman lopussa on hän pääsevä lepäämään.

ERÄS ANOMUS

Seuraavansisältöinen anomus on Suomen Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen johtokunnan toimesta maaliskuun 23 p:nä jätetty Valtioneuvostolle.

»Taloudellinen pula-aika ahdistelee yhäi maamme ja sen kansaa eikä suinkaan vähemmän maamme kovaosaisia aistivallisia, kuuromykyä, joista joukko neuvottomina, suuressa puutteessa viettävät työttöminä murheellista elämäänsä. Rehellisellä, ahkeralla työllään ovat he koettaneet elättää itseänsä ja perhettänsä yhteiskuntaa rasittamatta, huolimatta siitä, että heillä työnsaanti kuulovikansa takia on monin verroin vaikeampaa kuin konsanaan kuulevilla. Ja ensimmäisinä he saavat työnsä jättää, kun siitä puute ilmestyy, kuten nytkin on ollut asian laita. Nurkumatta, kovaan kohtaloonsa alistuen, ovat maamme kuuromykät raskasta taakkaansa kantaneet. Viimeiseksi valitus heidän huuliltaan kuullaan, elleivät kuulevat kansan jäsenet heidän puolestaan ääntänsä koroita.

Maassamme toimii Kuuromykkäin Auttajayhdistys 12 paikallisosastona ja niiden yhdistävänä siteenä *Keskustoimikunta* Turussa hoitamassa yhdistyksen yhteisiä asioita, poistamassa voimiensa mukaan niitä puutteita, jotka kulloinkin maamme kuuromykyä ahdistavat.

Koottu tilasto osoittaa tätä nykyä, sikäli kuin paikallisosastot ovat olleet tietoisia ja ilmoit-

Jeesuksen hautaus.

taneet maassamme olevan 125 työtöntä kuuromykkää, muutamat suurperheellisiäkin.

Mutta kun tämä tilasto on saatu paikallisosastojen lähimmästä ympäristöstä, on tämä työttömäin luku varmasti ala-arvioitu, heidän olonsa ja elämänsä syrjäisissä kylissä on jäänyt unhotuksiin. Puolta suuremmaksi kieltämättä nousee heidän määränsä sillä maassammehan on kaikkiaan noin 5000 kuuromykkää, suurin osa heistä vallan köyhissä oloissa eläviä.

Tähän nähden Kuuromykkäin Auttajayhdistyksen Keskustoimikunta kunnioittaen anoo, että Valtioneuvosto myöntäisi satatuhatta (100,000) markkaa työnpuutetta poistamaan maamme kuuromykkäin keskuudesta eri paikallisosastojen toiminta-alueilta. Silläkin avustuksella, noin 400 markkaa työtöntä kuuromykkää kohti, voitaisiin edes hiukan työnpuutetta poistaa.

E. J. Pesonen
Puheenjohtaja.

Elina Sundgren.
Sihteeri.

JOS KUULISIN - - -

Helen Keller kertoo eräässä lehdessä, mitä hän tekisi, jos saisi nähdä. Minulla on näkö, Luojan kiitos. Mutta jos saisin kuuloni takaisin, sanokaamme vaikkapa viikoksi —. Mutta siihen täytyy sisältyä *sävelkorva*, sillä mitäpä kuulolla tekisi ellei ymmärrä musiikkia?

Minä menisin ulos metsiin ja vainioille (otaksuen, että olisi kesä). Kuuntelisin kaikkia noita ihmeellisiä ääniä luonnossa. Lintujen laulua, tuulen huminaa, aaltojen lipatusta rantoja vasten. Livertäisi leivonen, kukkuisi käki, ja onnen ollessa suosiollinen, kuulisin ehkä itsensä satakielenkin laulun.

Sitten tahtoisin matkustaa pääkaupunkiin. En kuullakseni suurkaupunkin elämän kohisevan uomissaan, ei, vaan jälleen ajaisin takaa säveleitä, sitä lyhyttä »armonaikkaa» hyväkseni käyttäen, jona minun on suotu kuulla. Pääkaupungissahan vieräilee maailmankuuluja taiteilijoita, kenellä on ihmeellinen ääni, ken on viuluvirtuoosi, ken taas pianisti-ihme. Tahtoisin kuulla Marian Andersonin laulavan, tämän mustien rotuun kuuluvan laulajattaren, jolla on »kristallinkirkas helmeilevä ääni», kuten sanomalehdet ovat kertoneet. Tahtoisin kuulla Bronislaw Hubermanin tai Albert Spalding'in loihittavan viulustaan säveleitä, kunnes se nyhyttää tai riemuitsee elävän olennon lailla. — Tai sitten kuulla Lubka Kolessan tai France Ellegaardin, noiden pianisti-ihmeiden soittavan pianoa. — Ah, olisi varmaankin ihmeellistä kuulla noiden Jumalan armoitettujen taiteilijain esiintyvän, heillähän on säveleet vallassaan.

Sitten menisin Oopperaan tai Kansallisteatteriin katsomaan ja ennenkaikkea kuulemaan

»Tannhäuseria» tai »Pohjalaisia» tai mitä kapaletta sillä hetkellä esitettäisiin. Olisi suuri, unohtumaton elämys nähdä ja kuulla Helmi Liukkosta tai Oiva Soinia näyttämön palkeilla.

Ja sitten — älkää nyt vain naurako — minä tahtoisin tanssia kunnollisen tanssimusiikin tahdissa. Säveleet ikäänkuin kietoutuisivat ympärilleni ja minä liukuisin niiden kuljettamana kiiltävällä parketilla, taitavan kavaljeerin viemänä tietysti! Mutta ei mitään fox-trotta tai rumbaa, vaan oikein kunnollista wieniläisvalssia! —

Palaisin jälleen tänne K:oon ja menisin Virtaniemeen. Miksikä sinne? Virtaniemellä on piano ja minähän ajan edelleen säveleitä takaa, kuin hukkuva oljenkortta. Pyytäisin oikein kauniisti tädiltä tai Maija-serkulta ja luvan saatuani istuutuisin pianon ääreen. Kuulevat ystäväni sanovat, että minulla on »pianistin sormet», sellaiset pitkät, hoikat. Mutta mitä kuuro niillä tekee? Sehän on vallan kuin kohtalon ivaa! — Jaha, mutta minähän kuulenkin nyt! Koetetaan siis onko puheissa perää.

Sormeni lipuvat epäröiden pianon koskettimilla, tapaillen säveleitä, jo ammin unohtuneita. Olen varmaan jännityksestä kalpea. Pikkutyttönä soitin mielelläni mummon ja ukin luona suurta flyygelä tai sukulaisten pianoja. Mitä lienen soittelut. Olenkohan unohtanut soittotaitoni niinä viitenätoista vuotena, joina suuri hiljaisuus on minua ympäröinyt?

Ei, kuulkaa, minä saan jo yhdellä sormella pianosta esiin: »Ukko Noa, ukko Noa oli kunnan mies j.n.e. Ei, tuollaista renkutusta minä en viitsi todellakaan —.

»Mistäs tulet, kustas tulet poikani poloinen», laulaa piano nyt äskeisen iloisen klinkutuksen sijaan. Ei, sekään ei sovi, se on liian synkkä tuo »Velisurmaaja». Mieleni painuu sen mukana alimpaan molliin. Lopetan. — Mitähän nykyään soitetaan. »Lentäjän valssi» näkyy tuossa nuottitelineellä. En taida osata soittaa sitä. Serkku istuu vuorostaan pianon ääreen ja hurja meteli lähtee pianosta hänen sormiensa voimasta. Hyi, mitä se on? Joku one-step tai muu tuollainen uudenaikainen tanssikapale. Onko se taidetta? —

Ihmeellinen taito tämä! Omilla käsillään voi saada kuolleen esineen elämään. Minun tahdostani kumpuavat säveleet esiin ja täytävät ilman. Tunnen olevani taikuri. Voisin soittaa herkeämättä, mutta eihän se käy. Huoaten suljen pianon kannen.

Nyt tekee mieleni laulaa. Sepä se siinä kuuroudessa onkin pahin juttu. Rintasi on vallan pakahtua laulun halusta, mutta menepäs laulamaan, kun äänesi muistuttaa lähinnä karhun mörinää. Johan sille harakatkin nauraisivat!

Mitä minä laulaisin:

»Ikävät on illat ja pitkät on päivät»

— ei, ei se sovi.

Minäpä tiedän:

»Olet maamme armahin Suomenmaa,
Ihanuksien ihmemaa!

Joka niemeen, notkohon, saarelmaan
kodin tahtoisin nostattaa!

Kodin ympäri viljyvät vainiot
kalarantoja kaunistais — — —»

Ja sitten:

»Tuhanten rantain partahilla
Heräjä armas synnyinmaa —»

Enkä unohtaisi Topeliuksen ihanaa:

»Mä oksalla ylimmällä
oon Harjulan seljälteen»

Ei tarvitse muuta kuin katsella ympärilleen rakkaan Suomemme ihanimpana aikana, nähdä kaiken kauniin, kukoistavan luonnon yllä hohottavan sinitaivaan »kuin taivas sees meret siniset». Ja itsestään puhkeaa lauluun. —

Pian se viikko kuluisi ja jälleen palaisi suuri hiljaisuus luokseni. Täynnä kiitollisuutta alituisin kohtalooni, saatuaani kokonaisen viikon nauttia säveleitä, joita niin kaipaan. Onnellisia kuulevat, joilla alinoma on tilaisuus suuriin taidenautintoihin! Mutta käsittävätköhän he kuulon kallisarvoisen lahjan? Tuskin, hehän pitävät sitä itsestään lankeavana asiana. Mutta ei kadehdita heitä Onhan meillä näkö. Helen Keller-paralta sekin puuttuu ja kuitenkin hän aina on iloinen ja tyytyväinen. On harvinaisen ja vaikean taito osata tyytyä kohtalonsa. Se taito olisi kuitenkin meidän itsekunkin opittava.

Mila.

KOHTELIAS NUORIMIES

Eräässä pienessä mökissä asuu yksinäinen vaimo. Hänen mökkinsä on vanha ja huono. Hänen elämänsä oli kulunut ahkerassa, hiljaisessa työssä. Hänellä ei ollut yhtään ystävää, eikä hän kaivannutkaan ketään. Kuitenkin oli hän kovin iloinen ja kiitollinen, kun joskus minulla oli asiaa käydä hänen luonaan. Aina hän kertoi minulle moneen kertaan samat asiat. Ja aina kyseli hän minulta samaa asiaa. Minä koetin aina olla huvitettu hänen puheestaan ja kysymyksistään, vaikka olin ne kuullut monta sataa kertaa. Hän muisteli aina ja kaikkialla omaa poikaansa. Hän ei osannut muusta puhua kuin pojastaan. Joka kerran istuessani hänen huoneessaan puhui hän hänestä. Hän otti aina silloin esille valokuva-albuminsa. Siellä oli monen monia valokuvia hänen pojastaan varhaisesta lapsuudesta aikamiesikään asti. Helästi ja varovasti silitteli hän valokuvia kädellään. Monet kuvat olivat vuosien kuluessa menneet rikki ja likaantuneet äidin hyväilyistä.

Viittaamalla kysyi hän aina minulta: »katso tätä kuvaa, eikös se ole Jeesuksen näköinen?»

Hän oli asunut monet vuodet mökissään. Hän istui tavallisesti aina akkunansa vieressä kukkivien kukkiensa keskellä ja näköalana vastapäätä oleva valkoiseksi maalattu rakennuksen seinä.

Mutta mitä väliä sillä oli vaikka hänen akkunastaan ei näkynytkään mitään muuta kuin valkoiseksi maalattu seinä. Ja mitäpä silläkään väliä, ettei hän kuullut pihalla leikkivien lasten huutoja ja melua. Hän eli omassa maailmassaan ja hänen sielunsa oli rikas ajatellessa poikaansa ja muistellessaan taivaan ihanoitusta? »Katsopas», sanoi hän usein »kaiken mitä tarvitsen saan häneltä». Ja silloin otti hän taas poikansa valokuvan esille ja silitteli sitä lempeästi kädellään. Kaiken, mitä hän tarvitsi otti hän kiitollisuudella vastaan. Mutta kerran aikoi poika antaa hänelle uuden puvun. Silloin sanoi äiti: »en ota uutta pukua!» Hän rakasti vanhaa pukuaan, sillä hän oli tottunut sitä pitämään. Ei hän sitä hävennyt se oli kyllin hyvä hänelle. Sehän oli vielä aivan eheä. Se ei ollut rikki. Sen musta väri tosin oli muuttunut viheriäksi. Ja ymmärtämättömät lapset pilkkasivat häntä usein vanhanaikaisen puvun tähden. Mutta siitä ei vanhus välittänyt.

Eräänä päivänä näin vanhan mummon kävelvän kaupungin puistossa poikansa kanssa. Hän oli niin onnellisen näköinen kävellessään poikansa rinnalla. Tunsin entuudestaan tämän pojan. Tiesin että hän oli kelpo mies. Mutta kun nyt näin hänen hiljaa taluttavan vanhaa äitiään, kun hän tuli luokseni ja sanoi ystävällisesti: »Tämä on minun vanha äitini», niin kasvoi tämä poika silmissäni mieheksi, kohteliaaksi mieheksi joka kunnioitti omaa, vanhaa, kuluneessa puvussa kulkevaa kuuromykkää äitiään. Tämä mies oli harvinaisen hyvä, hellä ja auttavainen. Kaikki miehet ja pojat eivät ole sellaisia. Monet kuuromykkä vanhemmat saavat surukseen nähdä, että lapset halveksivat ja häpeävät vanhoja vanhempiaan. Nuori kuuromykkä kunnioita isäänsä ja äitiänsä, niin olet kunnan mies.

„Solgullista“.

KUUROMYKILLE LUETTAVAA

Kirjoituspöydälläni on sinivalkoisiin kansiin sidottu, soma, uusi lehti, jonka postinkantaja siihen äsken laski. Sen nimi on »Porin kuuromykkäin yhdistyksen julkaisu». Tämä on siis Porin pirteän kuuromykkäin yhdistyksen julkaisema lehti ja ovat siihen kirjoituksia antaneet useat tunnetut, Porissa ja sen ympäristöllä asuvat kuuromykkäät ja kuuromykkäin ystävät, kuten esim. rovasti Väinö Vartio, neidit Ina

Mietteitä illan suussa

On syyskesän ilta ihana,
suloinen rauha täyttää sydämen.
Astun hiljaa pihakiikullen,
luon katseeni ylöspäin,
tähtitarhaan taivaan.
Ihaellen ihmetöitä Luojan.
Mä mitä näen, tunnen.
Oi paljon kaunist' kaikkialla.

Mä, mitä mietin, miksi kyynel
silmilläni polttelevi.
Oisiko suruhun syytä?
Ihmisten iloiset puhelut,
halu laulun ja soiton kuunteluun
kartuttavat katkeruutta.
Miksi olen sijani saanut
kovan kohtalon korpimailla?

Tuota tutkin tuloksetta,
mietin mielihaikealla.
Oisinko rikoksen tehnyt
entisyyden elomailla,
kuorman raskahan koonnut,
pannut pahan alkehelle,
siksikö olen sijani saanut
kovan kohtalon korpimailla?

Tuota aina ajattelen,
sitä mietin murhemiellä.
Syytä on suruhun kyllä,
kadonnut on kuulo multa.
Jo nuorella ijälläni.
tullut oon kuuroksi koito.
Poissa on parhain lahja
Luojan armaan antimista.

Lempi Rantala.

Nordlund ja Varma Toivonen, herra *Bruno Rautalammi* y.m. Kirjoituksiin liittyy joukko, varsinkin Porin kuuromykkäinyhdistyksen omaa, uutta taloa esittäviä kauniita kuvia. Tätä lehteä, josta julkaistaan vain tämä ainoa numero, myydään Porin kuuromykkäinyhdistyksen oman talon velkojen lyhennykseksi ja on sen hinta 5 mk.

Kehoitan kaikkia kuuroja kiinnittämään huomionsa tähän lehteen. Sen sisältö on vakava, uskonnollishenkkinen ja arvokas. Se kuvailee kuurojen elämää, heidän harrastuksiaan ja tarpeitaan. Sen kirjoitukset puhuvat kuurojen puolesta sydämiin käypää kieltä ja herättävät varmasti harrastusta heidän asialleen. Kehotan kaikkia kuuroja hankkimaan itselleen tämän lehden ja näyttämään sitä toisillekin. Sitä saa ostaa neiti Ina Nordlundilta, os. Pori.

Toivon lehdelle hyvää menekkiä se kun julkaistaan kuurojen yleiseksi tosihyväksi eikä yksityisen keinottelijan hyödyksi.

H. Nyberg.

POHJOISMAINEN KUUROMYKKÄIN TÖIDEN NÄYTTELY KÖPENHAMINASSA

Kuten lukijamme muistanevat toimeenpani Pohjoismaisen k.m. töiden näyttelyn toimikunta näyttelyn mainoskilpi-kilpailun, johon kutsuttiin osanottajiksi Ruotsin, Norjan, Tanskan ja Suomen kuuroja. Tähän kilpailuun ilmoittautui osanottajiksi 13 tanskalaista, 2 ruotsalaista, 1 suomalainen (J. F. Talvia) ja 1 norjalainen. Ensimmäisen palkinnon sai tanskalainen Sten Heilman-Claussen, toisen palkinnon ruotsalainen Stig Jakobson, kolmannen palkinnon sai tanskalainen Thorvil Boesen. Arvostelija-lautakunta ilmoittaa, että kilpailevien mainoskilpien joukossa oli monta erittäin hyvin onnistunutta kilpeä, jotka todistavat, että Pohjoismaiden kuurojen riveissä on monia huomattavia taiteellisia lahjoja omaavia taiteilijoita, maalareita ja kiviipiirtäjiä.

HILJAISTEN ELÄMÄSTÄ

Meitä kuuroja ja kuuroja nimitetään »hiljaisiksi», syystä että äänemme on hiljaista ja käheää ja me puhumme harvoin ääneen. Löytyy paljon kuuleviakin joita tuttavapiirissä nimitetään hiljaisiksi kutakin henkilökohtaisesti. Mutta me kuurot muodostamme tykkänään, »hiljaisen maailman», koska emme osaa laulaa, emmekä esiinny puhujina kuulevan yleisön edessä.

Suuri osa maamme kuuroista asuu maalla kuulevien keskuudessa, jotka tavallisesti ovat harvasanaisia kuuroja kohtaan koska kuuroille on paljon vaikeampi ja hitaampi puhua kuin kuulevalle kanssaihmiselle. Tämän vuoksi kuuro saa harvoin tilaisuuden vaihtamaan sanoja ääneensä. Hänen puheensa muodostuu helposti n.s. yksinpuheluksi. Kuuron puhe käy aina sitä huonommaksi, mitä vähemmän hän puhuu. Aikaa myöten se muuttuu rumaksi, epäselväksi raakunnaksi jota ei kukaan mielellään halua kuulla. Me tiedämme että ruumiin ja hengen voimat lamaantuvat ellei niitä käytetä. Näin on myös äänen laita.

Aistivallinen tyksisty helposti ellei hän saa minkäänlaista opetusta. — On paljon kuuroja, jotka ovat unohtaneet puhekykynsä melkein kokonaan, eläessään yksinäistä eristettyä elämää. He eivät ole siis ainoastaan »hiljaisia», vaan heitä pidetään yhteiskunnassa muukalaisina. Näitä tällaisia »hiljaisia» on valitettavasti sangan paljon maassamme.

Minä allekirjoittanut ihmettelen sitä miksi kohtalotoverit tahtovat käyttää sanaa »hiljainen» yrittäessään kiivetä yhteiskunnassa parempaan

(Jatk. s:lle 50.)

URHEILUOSASTO

VALMISTAUTUKAA HYVIN KUL:n RATA- JA KENTTÄURHEILU- MESTARUUSKILPAILUIHIN

Pahoinvointinsa tunnettuaan pari kuuroa urheilijaa äsken tarkastuttivat lääkäriä itsensä ja saivat moittivan sanan, etteivät heidän sydämensä toimi normaalisesti. Nämä heikot sydämet osoittavat asianomaisten taitamattomasta valmistautumisesta urheilukilpailuihin, saisin sanoa, myös itsepäisyydestä ja »itsetietoisuudesta» sen sijaan, että he olisivat kiitollisesti ottaneet vastaan toisten järkevät neuvot.

Myöskään ei ollut oikein, muutamain poikkeuksin, muiden kuurojen urheilijain harjoittelutapa. Toiset harjoittelivat umpimähkäisesti ja haparoivasti, toiset ihan vähää ennen kilpailuja luulivat tulevansa kilpailuvalmiiksi vain muutamilla harjoittelukerroilla. Siinä on syy, miksi KUL:n yleisurheilukilpailujen tulostaso ei jaksanut nousta tasaisen porrasmaisesti ja herättää huomiota siinä merkityksessä kuin sellaisten arvokilpailujen yleensä tulisi. Mestaruuskilpailujen arvoa alentavaa on myöskin se, että useiden mies- ja naisurheilijoiden pääasiallinen ajatus oli saada keikailla matkalla kilpailujen suomien etujen kustannuksella. Toivottavasti tämä kiero menettely ei saa uudistua tämänvuotisissa mestaruuskilpailuissa. Ei-urheilijat, jotka tulevat katsomaan kilpailuja, riemuikoot miten vain haluavat.

Tämänvuotiset yleisurheilumestaruuskilpailut ovat oleva Suomen kuurojen urheiluvoiman katsastus, johon valmistautumiseen urheilijain on kohdistettava kaikki ajatuksensa ja tarmonsensa, vieläpä kieltäytymisten uhallakin. Kieltäytyminen liiallisista elämän mukavuuksista ja nautinnoista — yksi treenauksen siunauksia — kieltämättä on kuulevien mestariurheilijain salaisuus hyvien tulosten saavuttamisessa. Sitten kun mestaruuksista on kilpailtu, urheilijat voivat lopettaa tämän »paaston».

Jotta urheilijat harjoittelisivat tarkoituksenmukaisemmin, on tässä tarvis esittää harjoittelun asteet ja ajanjaksoit lyhykäisyydessään. Ne tosin eivät voi olla määrättyjä kaikille urheilijoille, koska niiden soveltaminen riippuu urheilijan entisestä kunnosta, iästä ja harjoittelutavasta urheilulajista. Tarkkojen ohjeiden antaminen on asiantuntevien toimihenkilöiden asia, jotka seurattessaan kasvattiensa harjoitusta läheltä tuntevat heidän fyysillisen kuntonsa. Urheilijatkin usein laativat itselleen harjoitus-

ohjelman monien vuosien varrella saamiensa kokemusten perusteella.

Harjoittelut jaetaan kahteen jaksoon: *valmistelu- ja varsinaiset harjoittelut.*

Valmisteluharjoittelussa on ensimmäisenä tehtävänä vahvistaa tärkeimmät sisuselimet, nim. sydän, keuhkot ja vatsa. Tämä tarkoitus saavutetaan parhaiten paljon ja reippaasti kävelemällä ulkona, paljon ja rauhallisesti hiihtelemällä ja luistelemalla, jalka- ja pesäpalloilulla. Nämä ovat peräti välttämättömät vähäliikkeisen sisätyön tekijöille. Kyseeseen tulee myös keveä kotivoimistelu, joka verryttää lihaksia ja niveliä. Monipuolinen ulkoilmatyö on myös oivallista alkuvalmistelua. Nämä kaikki ovat tavallaan itsetiedottomia harjoituksia, jotka eroavat muista siinä, etteivät ne ole harkittuja eivätkä kärsivällisyyttä kysyviä.

Sitten kun tällä tavoin on saatu pohjakunto, jonka tulee edelleen lujittua harjoittelun varrella, voidaan kohdistaa päähuomio lihaskuntoon. Silloin harjoittelu saa kiihtyvän vauhdin. Se käy pänsä entistä kiihkeämmällä muokkausvoimistelulla, joissa ne lihakset ja nivelet, jotka kilpailutehtävissä joutuvat koville, on harjoitettava kestävään ja voimakkaaseen kuntoon. Niiden tulee olla suoritustavaltaan sovellettuja kunkin kilpailutehtävän tyyliin, niin että sen oppiminen käy helpommin kenttäharjoituksia aloitettaessa. Lihaskunto saavutetaan niinikään joutuisin, hiostavin kävelyin, s. o. lenkein. Käveltäessä on saatava pitkät askeleet ojentamalla jalat nivelistään suoriksi etu- ja taka-askelilla. Siten myös tarjoutuu lantioille tilaisuus työskennellä vahvistuakseen kiertymällä puolelta toiselle, samoin kuin hartiatkin. Tästä vartalon kiertoliikkeestä johtuu, että kädet heiluvat jalkojen kanssa vastakkaisesti. Kiertoliikkeet ovat johdantona juoksuharjoituksiin. Rauhallinen ja runsas murto- maajuoksu pehmeillä niityillä ja neulaspeiteillä metsäpoluilla on sinänsä erinomaista valmistelua, mutta varokaa keskimatkainjuoksu- vauhdillista murtomaajuoksua.

Sen jälkeen siirrytään varsinaiseen eli kenttäharjoitteluun. Siinä on ensimmäisenä tehtävänä kehittää tyyliä, jota harjoiteltaessa on ensin kokeiltava sen yksityisiä osia. Kun täydellisen tyyliä on saatu, siirrytään vähitel-

KUL:n yleisurheilumestaruuskilpailut ja Helsingin K.m. Urhelluseuran 30-vuotisjuhla Helsingissä heinäkuun 28—29 päivinä 1934.

Olittepa kilpailija tahi huvimatkaillija, Suomen pääkaupunkiin ja kohtalotoverienne jälleennäkemisen iloon tervetuloa, mutta tehkää matkapäätöksenne harkitusti aloittamalla matkarahanne säästeleminen nyt

len viimeistelyharjoitukseen. Sen päämääränä on *kunnon* saavuttaminen. Viimeistelykauden tulee olla lyhyt, kolme tai neljä viikkoa kestävä ennen mestaruuskilpailuja, sillä viimeistely on kaikista harjoittelutavoista raskain. Se merkitsee, että se kovenee ja kevenee suhteessa karttuviin voimiin. Sen vuoksi urheilijain on harjoiteltava mekaanisen tarkasti, muutoin voi kunto joutua rasitukselle alttiiksi, toisin sanoen urheilija tulee »ylitreenatuksi». Tällä kaudella urheilija terästää kuntansa korkeimmilleen mestaruuskilpailuihin päästessä. Kahdessa päivässä ennen kilpailuja urheilijan on hiljennettävä harjoituskuuri verryttelyharjoitteluksi, niin että kunto voi vielä hiostua. Vielä molempina kilpailupäivinä on verryteltävä keveästi ja ahkerasti ennen kunkin kilpailutehtävän alkua. Kilpailijan on levättävä riittävästi ja hyvin viimeisten harjoittelujen aikana. *J. Luomajoki.*

KILPAILUKUTSU

Meillä on täten kunnia kutsua KUL:oon kuuluvia jäseniä osallistumaan 3000 mtr. murto- maajuoksukilpailuun, jonka asianomaisella luvalla järjestämme tulevan kesäkuun 2 p:nä kello 16 Hämeenlinnassa. Vapaa asunto varataan. Osanottoilmoitukset, mukaan liitettynä Smk. 10:—, on tehtävä osoitteella: Hannes Ylén, Hämeenlinna, Hätilä.

Huom.! Mahdollisesti saadaan 50 % rautatieliipun hinnan alennus H:linnan K.m. yhdistyksen 10 vuotisjuhlan yhteydessä. Lähemmin toukokuun numerossa.

Runsasta osanottoa toivotaan!

Urheilutervehdyksin
Hämeenlinnan K.-U:n johtokunta.

JÄLKIKATSAUS ÄSKEISISTÄ MESTARUUSHIIHDOISTA

Kilpailutulokset ovat jo tunnetut. Allekirjoittanut on tämän lehden helmikuun numerossa tehnyt arveluita kilpailujen suoritukseen kuin myös mahdollisiin sijoituksiin. Täytyy

nyt sanoa että olen niissä laskelmissani tahtomattani paljon erehtynyt. Tässä selostan vaikutelmiani.

Ei voitane koko syytä laskea järjestävän seuran niskoille, sillä he ovat sentään jotain koettaneet vointinsa mukaan. Sentään täytyy paljastaa puutteellisuuksia ja virheellisyyksiä vastaisen varalle. Lauvantaina jo huomasi heti ettei kaikki ollut niinkuin pitäisi olla. Ne pyydetty kuulevat toimitsijamiehet eivät saapuneet määräraikaan, joten oli täytynyt turvautua saapuvilla oleviin. Eiköhän olisi parempi että hiihtomest. kilpailuissa olisi *yksinomaan kuurot toimitsijat* ja että heidät *ennakolta* pyydetäisiin niihin toimiin. Ellei omalta paikkakunnalta riitä, niin voidaan saada ulkopuoleltakin, ja että valitut toimihenkilöt hyvissä ajoin ennen kilpailuja tutustuisivat tehtäviinsä. Siten sujuisi kaikki parhaiten. Alkaa jo olla liiaksi ilmeistä että pyydettyjä kuulevia toimihenkilöitä, muutamaa lukuunottamatta, on vaikea saada paikalle aikanaan.

Hiihtorata oli jotenkin hyvin viitoitettu, mutta siitä huolimatta ovat monet eksyneet, toiset liian lyhyeen ja toiset liian pitkälle, jonka vuoksi 6 hiihtäjän tulokset tulivat hylätyiksi kun eivät sivuuttaneet kaikkia tarkastusmiehiä. Valitettava ilmiö. Ja sellainen mahdollisuus voinee olla vain Helsingissä. Perustelut, syistä niin hyvin järjestäjien kuin myös hiihtäjien taholta tuntuivat olevat yhtä pätevät. Ei ollut apua siitäkään, kun järjestävän seuran puheenj. lauvantain illanviettotilaisuudessa kehoitti hiihtäjiä katsomaan tarkoin merkkiviitat. Sillä jo sunnuntaina uusiutui sama tempu. Pitkin hiihdeä rataa oli tavattoman paljon muita latuja. Toisin paikoin meni poikittain sellaisia latuja joilla oli samanlaiset merkit. Eipä silloin ihme ole jos eksyksiin joutuu. Minusta tuntuu siltä että olisi parempi, jos K.U.L. järjestäisi omat merkkilippunsa, ja että ne annetaan sille seuralle joka mestaruushiihdot järjestää. Se ehkä auttaisi eksymisiltä. Toiseksi olisi toivomus että rata ei saisi tehdä kovin jyrkkiä äkkikäännteitä, vaan että se olisi selvästi eteenpäin menevää. Eihän voida äkkiä asettaa k.m:lle sellaisia suuria vaatimuksia kuin kuuleville. Samoin myös olisi katsottava että ei koituisi loukkautumisen vaaroja, kuten nyt kävi monelle. Toisaalta väitetään syyksi että ei saanut tilaisuutta rataa tutustua ennen kilpailuja. Minä kuitenkin asetun kannattamaan sitä kieltoa että rataa ei saa tutustua ennen kilpailuja. Silläkin on paljon hyviä etuja. Etenkin siinä että kilpailijain ei tarvitse liian aikaiseen saapua määräraikkaan. Siten monelta säästyy monet turhat menot ja vaivat. Kaikki menisi hyvin jos vain rata olisi hyvin viitoitettu eikä äkkikäännteinen ja myös ei olisi sellaisia pahoja paikkoja loukkautumisille.

Lauvantain kilpailusijoituksista sai U. Lehtimäki säilyttää mestaruutensa toin tuskin. Ikämies Tapperin sijoittuminen epäonnistui loukkautumisen vuoksi, samoin nuoren Koskisen jonka tulos hylättiin. Joukkuekilpailu ei oikein kiinnostanut, sillä »Tähden» ja Kuopion joukkueet joutuivat pois laskuista harhahiihtojen vuoksi. Turun »Valpas» voitti toistamiseen ja siten hankki itselleen ensimmäisen kiinnityksen uuteen kiertopalkintoon. Viipurin joukkue pääsi kakkoseksi. Nuorten mestaruuden voitti Pietarsaaren Hellöre, ja ikämiesmestaruuden voitti Kuopion E. Kainulainen.

Sunnuntain kilpailuissa tuli naisten mest. kilpailuissa toisvuotinen mestari Lempi Tihverä ensimmäiseksi ja Vappu Laitinen jäi vain muutaman sekunnin. Ikävä kommellus sattui erälle naishiihtäjälle, joka pahasti eksi ja pääsi perille kolmatta tuntia kestäneen harhailemisen jälkeen!

20 km mest. meni Pietarsaareen. Voittaja Harju hiihti hyvin ja piti hirmukyytiä. Lehtimäki keskeytti harhaan hiihdon vuoksi, ja Kakko samoin loukkautumisen takia. Keskeyttäneitä oli melkein puolet!

Lopettajaisillanvietto kävi muuten hyvin, muutamaa seikkaa lukuunottamatta. En malta olla sanomatta eräästä asiasta, nimittäin järjestävän seuran puheenj. loppusanoista palkintojen jakotilaisuudessa. Siinä hän pilasi juhlatunnelman harkitsemattomalla puheellaan, joka teki perin kiusallisen vaikutuksen. Puheenj. hra Sandblomin puhe kuului näin: »Valitan sitä että nyt ei ole mitään *kunniapalkintoja* jaettavana. Mutta kesällä rata ja kenttämestaruuskilpailuissa luvataan runsaasti kunniapalkintoja. Tämä johtuu siitä että hiihtomest. kilpailut eivät ole huomattavat, mutta että kesällä ovat arvokkaimmat kilpailut». Luulen että hän ei varmastikaan totta tarkoittanut, vaan on puhunut turhia. Onhan hra Sandblom hiihtäjä ennestään, joten tuntuu omituiselta sellainen puhe jolla hän talviurheilua väheksyy. Kaikkihan tietävät että hiihtourheilu on Suomen parhain laji. Joku vihjaili allekirjoittaneelle että kesälliset kunniapalkinnot tarkoitetaan järjestävän seuran omille pojille. Liekö siinä perää? Mutta ei sitä nyt vakaasti uskota. Tästä nähdään että harkitsematon puhe voi matkaansaattaa väärinkäsityksiä ja ikävyyksiä.

E. M—la.

Vaasan ja Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijat toimeenpanivat hiihto-ottelun perustetusta kiertopokaalista Vaasassa helmik. 4 p:nä. Lumiköyhässä Vaasassa oli kilpailuajan määrääminen sattuman varassa, sillä saattoihan sataa vettä silloin kun pitäisi olla lunta maassa. Mutta kun kilpailut oli peruuttamattomasti ilmoitettu pidettäväksi joko maalla tai jäällä, saapui hiihtäjiä säättä saikkymättä. Onneksi oli lunta ja löytyi myöskin 2½ km pituinen rata maastossa, jota kiertämään arpa määräsi miehet seura-

Vaasa—Pietarsaari-ottelun osanottajat.

vassa järjestyksessä: 1. M. Turja, 2. S. Lillhannus, 3. M. Hellöre, 4. H. Mäkinen, 5. A. Hellöre, 6. T. Harju. Neljästi kierrettävällä ladulla Tenho Harju osoitti jo toisella kierroksella olevansa eri luokkaa kuin muut. Maaliin hän saapui kokonaista 7 min. ennen kuin seuraava kilpailija. H. Mäkinen, jonka jälkeen tippuivat vähitellen muutkin perille. Tulokset olivat: 1. T. Harju, P:saari 49,12; 2. H. Mäkinen, Vaasa 56,20; 3. M. Turja, Vaasa 1.00,18; 4. M. Hellöre, Pietarsaari 1.01,44; 5. A. Hellöre, Pietarsaari 1.05,41.

Pietarsaaren joukkue voitti ajalla 2.56,37, mikä aika on ennätys tässä pokaalikelkilpailussa.

Tenho Harju, yllätysmieheksi ja voittaja tässä kilpailussa, elää kotipitajässään Kälviällä täysin eristettynä kohtalotovereistaan, mutta tarmokkaana ja toiminnanhaluisena miehenä osallistuu kuulevien kanssa heidän urheiluihin, voimistelu- ja hiihtokursseihinsa.

Palkintojenjako suoritettiin kuuromykkäin yhdistyksen huoneustossa. Niin isännät kuin vieraatkin kiittelivät ja toivoivat hyvää jatkoa tälle urheilulliselle yhteistyölle Vaasan ja Pietarsaaren Kuuromykkä-Urheilijain välillä.

Hiihtokilpailut Kuopion kuurojenkoulun oppilaille järjestettiin Kuopiossa maalisk. 1 p:nä. Ensin kilpailivat keski- ja yläluokkain oppilaat keskenään. Hiihdettävä matka oli noin 2 km helppoa murtomaata, ja oli kultaseppä O. Happonen sitä varten lahjoittanut kauniin kiertopalkinnon, jonka tällä kertaa sai haltuunsa VIII A-luokka. Tuloksia laskettaessa otettiin huomioon kunkin luokan kolmen parhaan pojan ja kolmen parhaan tytön keski aika, josta ikähyvityksenä kuudensilta luokilta vähennettiin 5% ja neljänsiltä 10%. Näinollen luokkien järjestys tuli seuraavaksi:

1. VIII A 10,30 min.
2. VI B 10,78 min. (todell. aika 11 min. 35 sek.)
3. VIII B 11,20 "
4. VI A 11,34 (todell. aika 11 min. 94 sek.)
5. IV B 12,68 " " 14 " 9 "
6. IV A 13,30 " " 14 " 78 "

Kuuden parhaan pojan aika oli: 1. Väinö Tuovinen 8.36; 2. Väinö Pelli 8.40; 3. Aleksanteri Savolainen 9.13; 4. Aarne Kankkunen 9.27; 5. Antti Nolvi 9.30; 6. Eino Jauhainen 9.40.

Kuuden parhaan tytön: 1. Mirja Vainio 11.16; 2. Aili Tenhunen 11.22; 3. Helli Kouki 11.30; 4. Aino Eronen 12.39; 5. Rauha Karvanen 12.52; 6. Olga Levänen 12.55.

Eri ryhmänä kilpailivat asuntolan oppilaat niinkään luokkien välisestä kiertopalkinnosta. Matka oli vajaa 1 km. Kiertopalkinnon voitti II A-lk. ajalla (3:n parhaan keskitulos) 13,92 min. Toisena oli II AB ajalla 14,54 min. Parhaat yksityistulokset olivat: 1. Jaakko Suuronen 4.22; 2. Veikko Putkonen 4.32; 3. Eero Kossila 4.54.

Oulun kuurojenkoulun hiihtokilpailut pidettiin maalisk. 8 p. Keli oli hyvä. Kilpailun aikana satoi kyllä lunta, mutta muuten oli ilma hyvä. Seuraavat oppilaat saivat palkinnot:

I luokat. Pojat: 1. Toivo Tarvonen, aika 5.23; 2. Sulo Ikola 5.24; 3. Simo Ojala 5.33.

II luokat: 1. Paavo Hantunen 12.34; 2. Mikko Veklund 13.44; 3. Lauri Tarvonen 13.58. Kiertopalkinnon sai vuodeksi II A lk.

III luokat: 1. Teuvo Taimisto 13.00; 2. Johannes Tuomaala 13.13; 3. Eevertti Viitala 13.35. Kiertopalkinnon sai III A lk.

IV luokat: 1. Väinö Honkanen 18.36; 2. Leevi Lehtola 18.38; 3. Elias Hauta-aho 19.44. Kiertopalkinnon sai IV B lk.

I luokat. Tytöt: 1. Aino Kontteli, 2. Kaija Laurila, 3. Taimi Vasarainen.

II luokat: 1. Saara Autio, 2. Tytti Tapio, 3. Annikki Hyvönen.

III luokat: 1. Lempi Haikara, 2. Rauha Alatalo, 3. Anna Keinänen.

IV luokat: 1. Hilikka Hyrkäs, 2. Anna Heikkinen, 3. Anni Haapala.

Hiihdon jälkeen menivät pojat suoraan saunaan, jossa otettiin oikein aikamiesten löylyt. Ikkunat lensivät pihalle, mutta seinät onneksi kestivät, joten mitään suurempaa vahinkoa ei tapahtunut. Sitten seurasi asuntolassa komeat pullakahvit kaikille, jonka jälkeen jaettiin palkinnot. Kaikkilla oli hauska ja voittajat olivat tyytyväiset. K. P.

Kyminlaakson „Tähti“ täyttää huhtikuun 20 p:nä 15 vuotta. Juhla-iltama pidetään mahdollisesti Helluntai-pyhinä. Lähemmin toukokuun lehdessä.

(Jatk. slta 46.) HILJAISTEN . . .

asemaan. Haluan mainita tässä erään valaisevan esimerkin:

Viime elokuussa, kun palasin Viipurista k. m. urheilukilpailuista, pitivät kohtalotoverit niin kovaa melua junassa että eräs kuuleva nainen hermostuneena lausui minulle: »Kun ei ole ketään joka kieltäisi noita kuuroja, kun ne viittaavat niin kovasti ja pitävät pahaa ääntä jota ei kestä kuulla». Vaivauduin kieltämään heitä tämän kuulevan naisen puolesta, mutta siitä ei ollut apua. Sain kohtalotovereilta kiivaita, ilkeitä sanoja vastaukseksi, että olin vähällä menettää itsehillintäni. Katsoin parhaaksi vaieta, mutta itsekseni tuumailin: »Olen tällä kertaa voimaton, mutta minä palaan tähän asiaan vielä rautaisin ottein». — Hyvät kohtalotoverit! Ottakaa opiksenne seuraavat sanani:

Kun tahdotte iloita ja laskea vallatonta pilaa niin *valitkaa paikka jossa ette häiritse kuulevia. Rautatievaunut eivät siihen sovi. Koettakaa esiintyä kuulevan yleisön seurassa miellyttävästi, oikein mallikelpoisesti.* Siten voitte raivata itsellenne menestymisen mahdollisuuksia ja päästä yhteiskunnassa korkeampaan asemaan. Tämän jälkeen vasta voitte vaatia: veroa maksavana kansalaisina meillä on oikeus saada ne edut ja oikeudet mitkä kuulevillakin on. *Nuori maamies.*

Kirjallisuutta

Ohrana ja tsheka. Venäjän viimeisen poliisiministerin *Aleksei T. Vasiljevin* tämännimisestä muistelmateksestä on nyt suomennos ilmestynyt Karisto Oy:n kustannuksella; alkuteksti on jo ehditty kääntää neljälle kielelle. Se esittää maailmankirjallisuuden ainoan autenttisen selvityksen tsaarinvalian kuuluisan ja kammutun Etsivän Keskuspoliisin järjestelystä ja työskentelytavoista, jollaisia kaikkien maiden valtiollinen suojelupoliisi tekijän vakuutuksen mukaan johtuu käyttämään ja salassa pitämään.

Samalla tekijä kuvailee Venäjän vallankumouksellisen liikkeen kehitystä järjestysvallan vastatointen kannalta, antaa monivuotiseen tuttavuuteen ja poliisipöytäkirjoihin perustuvan esityksen Rasputinin jutusta, esittää v:n 1917 vallankumoustopaukset hallituksen kullissien takaa ja lopuksi tekee asiantuntijan vertailua Ohranan ja nykyisen Tsiekan eli „GPU:n“ kesken.

Hiljakkoin kuollut ohrananpäällikkö oli monarkisen hallitusjärjestelmän uskollinen kannattaja, ja hänen muistelmansa kuvastavat sitä katsantokantaa; mutta hänen kirjansa ansaitseekin yhä suurempaa huomiota tästä syystä, koska puheenvuoro on ollut viimeksi melkein yksinomaan toisella leirillä: ehdottomasti kirjoittaja oikaisee paljon käsitteitä, ja hänen teoksessaan aivan vilisee uusia asiattietoja.

Teos on 343 sivun laajuinen, hinta 40 mk., sid. 50 mk.

Murrehumoreskeja. Hämeen murre on kirjallisuudessamme perin niukasti edustettu. Hämeen Heimoliiton julkaisuihin on nyt liitetty salanimi *Aune Kivikosken* erittäin pirteä ja miellyttävä kaakkoishämäläisten murreretarinain kokoelma **HÄMIEV VAINIJOILT.** Ne ovat todella viehättäviä jutelmia tässä hullunkuriselta tuntuva murreasussa, kiinnostaan kotimaisen kirjallisuuden ystäviä sekä omalla alueellaan että muuallakin. — Teoksen hinta on 25 mk., sid. 35 mk., kustantaja Karisto Oy.

Cellamaren salaliitto. Karisto Oy:n jo laajaksi painuneessa *Alexandre Dumas'n* historiallisen seikkailuromaanien sarjassa on nyt ilmestynyt „Ritari d'Harmental“ jatkoromaanina **CELLAMAREN SALALIITTO**, hinta 20 mk., sid. 30 mk.; huhtikuulla valmistuu kolmas romaani, joka päättää koko sikernän. Tämä teosryhmä on mestarikerhojan muusta tuotannosta täydestä erillään oleva jakso ja hänen kaikkein parhainta työtänsä, käsitellen sitä merkittävillä iloittelevaihetta, joka Ranskan historiassa seurasi iäkkään Ludvig XIV:n viimeistä ahdasmielistä hallituskautta.

„Miekan ja viitan romaaneilla“ on edelleen suuri lukijakunta meilläkin.

Näyttämöohjelmaa. Karisto Oy:n julkaisemassa „Seuranäytelmiä“-sarjassa on ilmestynyt 393. n:ona A. Reichin **TOHTORIN VASTAANOTTOTUNTI**, pirteä yksinäytöksinen mukaelma, ja 394. n:ona Jalmari Saulin hauska esikoiskappale **LAINAHÖYHENISSÄ**, yksinäytöksinen ja helposti esitettävä sekin; edellisen hinta on 5 mk., jälkimmäisen 6 mk.

Samassa sarjassa on julkaistu uutena painoksena Annikki Pellisen kaksinäytöksinen rakkauskomedia **KUUROMYKKÄ TÄTI**, hinta 6 mk.

— **Piloja ja pilakuvia**, Mikko Viljastuksen toimittamaa hauskaa ja runsaasti kuvitettua vitsekoelmaa, on 158. nide ilmestynyt.

C- ja D-kuuromykkäin opetus ja kasvatustyö Ruotsissa ja Tanskassa. Havaintoja opintomatkalta, kirjoittanut J. K. Palomaa. Tässä 48-sivuisessa vihkosessa Mikkelin k. m. koulun v. t. johtaja esittää erinomaisen yksityiskohtaisesti vähempilähjaisten kuuromykkäin opetus-

tapoja ja -laitoksia Ruotsissa ja Tanskassa, joihin hän vartavasten teki viime kesänä opintomatkan. Kirja on kuvilla valaistu, ja kiintoisaa luettavaa asiaan innostuneille. Tekijän kustantama.

Äitien päivän ohjelma XIV sisältää kotoisiin ja julkisiin äitienpäivätilaisuuksiin sopivaa monenlaisia ohjelmaa kuten puheita, esitelmää, kertomuksia, vuorokeskustelua ja runoja, lauluja j.n.e. sekä lasten, nuorten että aikuisten esitettäväksi tarkoitettua. Vihkosen tarpeellisuutta todistaa sen runsas levikki. Julkaissut Kotikasvatusyhdistys, hinta 7:—.

Vilho Reima: Uskonnollisesta kasvatuksesta.

Nuorison ja lastenkin yhä enemmän vieraannuttua kaikesta uskonnollisesta elämästä on tämääntapaista kirja vakavamielisten kasvattajien keskuudessa jo kauan kaivattu. Jokapäiväiseen elämään pohjautuvine ja soveltuvine neuvoineen, ohjeineen ja kehoituksineen „Uskonnollisesta kasvatuksesta“ sopii oppimattomankin tutkiskeltavaksi, kun taas oppinutkin lukee sen mielellään niitten mielenkiintoisten asiain vuoksi, joita kirjassa käsitellään. Kustantanut Kotikasvatusyhdistys, hinta 6:50.

**ÄITIEN PÄIVÄN VIETTOA VALMISTEL-
MAAN!**

Jo kuudennentoista kerran valmistaudutaan Suomessa tänä vuonna viettämään Äitien päivää. Lumivyöryn tavoin on Äitien päivän merkitys kuluneitten viidentoista vuoden aikana kasvanut — se on osoittautunut eräksi niistä harvoista ajatuksista, jotka pystyvät saamaan koko tämän rikkinaisen kansan liikkeelle samoissa merkeissä.

Äitien päivänä, toukokunn toisena sunnuntaina eli tänä vuonna sanotun kuun 13 p:nä, ei saisi yhtäkään äitiä unohtaa. Maan mullassa nukkuvan äidin hautakumpu koristettakoon kiitollisuuden kukkasin. Kotona järjestetäkään äidin elämä edes sinä päivänä niin helpoksi kuin suinkin. Koetettakoon äitiä silloin myös jollakin tavalla juhliä. Kodin piirissä vietetään pieni juhlahetki, ja yhteisin voimin järjestetään kaikille paikkakunnan äideille vaikkapa vaatimatonkin juhlatilaisuus. Äitien päivän vieton helpottamiseksi on Kotikasvatusyhdistys jo 14. kerran julkaissut *Äitien päivän ohjelmiston* (hintaa 7:—, saatavissa kirjakaupasta tai Kodin Konttorista, Hietalahdenranta 17, H:ki). *Äitien päivä puhekokooma* (7:—) ja Kotilehden huhtikuun numerokin sisältävät erilaisiin tilaisuuksiin sopivaa ohjelmaa.

Toivomme, että äitienpäiväjuhlat, joita ympäri Suomen vietetään, tuovat runsasta Jumalan siunausta tälle paljon kokeneelle kansalle ja luovat onnen päivän paistetta tuhansien äitien murheellisiin sydämiin.

Kotikasvatusyhdistys.

Tietoja kotimaasta

Jumalanpalveluksia kuuromyckille pidetään m. m. Porissa huhtik. 22 p:nä ja Tyrvällä huhtik. 29 p:nä.

H. Nyberg.

Tampereen kuuromyckäinyhdistys piti vuosikokouksen helmik. 25 p:nä. Yhdistyksen puheenjohtaja neiti Talvia avasi kokouksen, jonka puheenjohtajaksi valittiin hra Matti Katainen ja sihteeriksi rva Martta Katainen.

Yhdistyksen sihteeri rva Eva Suhonen luki laatimansa vuosikertomuksen kuluneelta vuodelta. Luettiin tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto, jonka perusteella myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle tili- ja vastuuvapaus.

Johtokuntaan valittiin suljetuilla lipuilla hra Matti Katainen, nti Siiri Talvia, rvat Sofia Helminen ja Martta Katainen, hra Jaakko Ikkela, varalle hra Johan Karlstedt ja rva Sylvi Koskela. Tilintarkastajiksi hra Ragnar Karlstedt ja rva Eva

Suhonen, varalle nti Sylvi Kangas. Pöytäkirjan tarkastajiksi hra Ivar Peltomäki ja rva Eva Suhonen.

Vuosikokouksessa päätettiin perustaa oman kodin rahasto Tampereen k.m.y:lle Suomen K.m. liiton kokouksen edustajaksi valittiin hra Matti Katainen.

Uuden johtokunnan keskuudesta valittiin puheenjohtajaksi edelleen nti Talvia, varapuheenjohtajaksi hra Matti Katainen, jäsenkirjuriksi ja kirjastonhoitajaksi hra Jaakko Ikkela.

Samalla yhdistyksellä oli suruhetki entisen perustajan ja puheenjohtajan Evert Talvian kuoleman johdosta. Pidettiin puheita hänen työstään yhdistyksen hyväksi ja omaisten puolesta tarjottiin kahvia jäsenille.

M—a.

70 vuotta täyttää 23 p:nä huhtikuuta Riihimäellä rouva *Aliina Simola* o.s. Salin. Hän on syntynyt Lopella nahkurin tyttärenä. On käynyt 4 vuotta Turun entistä viittomakoulua. Meni sitten v. 1903 naimisiin työmies Juho Simolan kanssa ja asettuivat asumaan Hämeenlinnaan, jossa asuivat toistakymmentä vuotta. Sitten he muuttivat Riihimäelle. Syksyllä v. 1927 kuoli hänen miehensä sairastettuaan halvattuna 7 vuotta.

Korkeasta iästään huolimatta on hän iloinen, suoraryhtinen ja ketterä

liikkeissään. Hänellä on 1 kuuleva tytär naimisissa.

liikkeissään. Hänellä on 1 kuuleva tytär naimisissa.

Toivotamme rauhallista elämän iltaa.

Sofia Helminen 50-vuotias. Huhtik. 7 p:nä täytti rva Sofia Helminen 50 vuotta Tampereella.

Hän on syntynyt Alavuudella Savisaaren perheen tyttärenä. Kävi Turun k.m. koulun ja v. 1912 meni avioliittoon k.m. suutari Aug. Helmisen kanssa ja muutti Tampereelle uuteen kotiinsa, jossa heille syntyi 4 lasta, joista on elossa 3.

Sofia on 20-vuotisaikanaan Tampereella ehtinyt vaikuttaa paljon k.m. yhdistyksen rientoihin. Hän on ollut ajoittain monet vuodet k.m. yhdistyksen johtokunnan jäsenenä, samoin »Lumitähti»-seuran innokkaimpia jäseniä, sen puheenjohtajanaakin muutaman vuoden ja sittemmin naiskerhon rahastonhoitajana. Valistuneena ja lämmissydämisenä ihmisenä hän on arvossa pidetty k.m. piirissä.

Me Tampereen kuuromyckät toivotamme 50-vuotiaalle Sofialle onnea ja jatkuvia voimia työhön kotinsa ja k.m. yhdistyksen hyväksi.

K. A.

Porin kuuromyckäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin viime helmik. 25 p:nä omassa huoneustossa. Puheenjohtaja nti Ina Nordlund avasi kokouksen toivottaen Jumalan siunausta kokoukselle ja teroitti läsnäolijain mieleen yksimielisyyden voimasta. Sitten valittiin tämän kokouksen puheenjohtajaksi hra Artturi Eliasson ja sihteeriksi nti Saima Lehtonen. Luettiin vuosikertomus ja tilit. Tilintarkastajien lausunnon perusteella tilit hyväksyttiin ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus. Sitten valittiin yhdis-

Shakkiottelu Helsinki—Turku pidetään lauantaina 19 p. toukok. klo 17 Helsingin Kuuromyckäinyhdistyksellä. Suomen kuuromyckäin shakkimestaruuskilpailut samassa paikassa 20—21 p. toukok. Osanottomaksu Smk. 10:—.

Ilmoittauduttava ennen toukokuun 10 päivää.

tyksen puheenjohtajaksi ja rahastonhoitajaksi tälle vuodelle nti Ina Nordlund uudelleen, varapuheenjohtajaksi rva Sandra Ekblom, sihteeriksi nti Saima Lehtonen, hrat Bruno Rautalammi, Anselm Heiniluoma, Sulo Laitinen ja rva Elli Laitinen. Varajäseniksi: rouva Hulda Kanerva, herrat Kalle Hurrtila, Artturi Eliasson ja Uno Langen. Tilintarkastajiksi: rva Bertha Rehnström ja opettajat Viktoria Nordlund, varalle: nti Aino Flinck. Pöytäkirjan tarkastajiksi: nti Aino Flinck ja hra Kalle Hurrtila. Yhdistyksen talon valvojaksi valittiin hra Bruno Rautalammi ja jäsenmaksujen kerääjäksi hra Anselm Heiniluoma Suomen k.m. liiton vuosikokouksen edustajaksi hra Artturi Eliasson, varalle neiti Saima Lehtonen.

Porin k.m. yhdistyksen toimivuosi v. 1933. Yhdistyksen jäseniä: naisia 18, miehiä 21, yht. 39. Uusia jäseniä 4, joista n. 1, m. 3. Kokouksia pidetty 4, iltamia 1, ompeluseurailtoja tiist. ja perj., huvimatkoja 2, johtokunnan kokouksia 4, jublia 5. Tuloja: säästö v:lta 1932 Smk. 553:05, tuloja 17,618:15, yht. 18,171:20. Menoja: Smk. 15,675:65, säästö v:lle 1934 2,495:55.

Vuosikertomus. Kiikan ja sen ympäristön k.m. yhdistys »Heffata», Tyrvää 1933. Jäseniä 40, kokouksia 11, huviretkiä 1, jublia 2, esitelmää (puheita) 23, lausuntaa 5. Säästö v:lta 1932 7,136:75, menoja 705:95, säästö v:lle 1933 8,245:10. Puheenjohtajaksi valittu 1934 J. F. Talvia, Kiikka; varapuheenjohtajaksi Elsa Ritala, Tyrvää; sihteeriksi Hilda Sandell, Äetsä; rahastonhoitajaksi Vilho Kallio, Kiikka.

Hämeenlinnan k.m. yhdistyksen vuosikokous pidettiin tyttölyseolla helmik. 25 p. Kokous aloitettiin sihteerin pitämällä hartaushetkellä. Kokoukselle esitettiin vuosi- ja tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto. Kokous hyväksyi nämä yksimielisesti myönnettiin johtokunnalle tunnustus työstään ja vastuuvapaus. Senjälkeen toimitettiin uudet vaalit. Puheenjohtajaksi valittiin edelleen hra Hannes Ylén. Koska hra Hannes Ylén on tullut toiminneeksi yhtämittaa yhdistyksen puheenjohtajana 10 vuotta, esitettiin hänelle yhdistyksen jäsenten lämpimät kiitokset tunnollisesta, uhrautuvasta työstään yhdistyksen toiminnassa sekä jäsenten tukemisessa.

Johtokuntaan tulivat hrat Ilmari Valtonen ja Vaala Kaurela, nti Kaisu Valtari ja rva Ida Ylén. Näistä valittiin varapuheenjohtajaksi ja sihteeriksi rva Ida Ylén. Rahastonhoitajaksi hra H. Ylén. Kantomieheksi hra I. Valtonen. Tilintarkastajiksi maisteri Kyllikki Sarlin ja opettajat Rauha Enkvist. Edustajaksi S.k.m.liittoon rva Ida Ylén, varalle hra H. Ylén.

Riihimäen kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin 4 p. maalisk. pohjoisella kansakoululla. Kokouksen avasi puheenjohtaja Lauri Vainola. Tilintarkastajat lisäksi Ojala ja Vilho Saastamoinen eivät olleet saapuneet ja heidän tilalleen valittiin hrat Akseli Nyberg ja Brynolf Myllymaa. Kokouksen puheenjohtajaksi valittiin hra L. Vainola. Yhdistyksen sihteeri luki laatimansa toimintakertomuksen ja rahastonhoitaja luki tilikertomuksen. Myönnettiin johtokunnalle ja rahastonhoitajalle tili- ja vastuuvapaus. Toimitettiin lippuäänestyksellä johtokunnan vaali, jossa valituiksi jälleen tulivat rvat Olga Virtanen ja Saara Leimu ja hrat Lauri Vainola, Arvo Leimu ja Antti Jäkälä ja varalle hrat Otto Virtanen ja Tauno Siljander. Johtokunta keskuudestaan valitsi puheenjohtajaksi jälleen hra Lauri Vainolan, varapuheenjohtajaksi hra Arvo Leimun, sihteeriksi Saara Leimun, rahastonhoitajaksi rva Olga Virtasen ja jäsenkirjuriksi hra Arvo Leimu. Tilintarkastajiksi valittiin lippuäänestyksellä hrat Akseli Nyberg ja Tauno Siljander. Varalle hra Brynolf Myllymaa. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin hrat L. Vainola ja O. Virtanen. Ravintolatoimikuntaan valittiin rvat Olga Virtanen ja Aliina Simola. Jäsenmaksu päätettiin pitää ennallaan. Edustaja SKL:n vuosikokoukseen valittiin lippuäänestyksellä ja saivat rva Olga Virtanen ja hra Arvo Leimu, kumpikin yhtä monta ääntä ja he vetivät arpaa ja rva Virtanen olisi joutunut edustajaksi, mutta hän

luovutti tämän A. Leimulle niin, että edustajaksi joutui siis hra A. Leimu. Kokoushuoneiden hommaajaksi valittiin rva Olga Virtanen. Hra A. Jäkälä piti sitten 3 opettavaista ja mielenkiintoista esitelmää ja ne olivat nimeltään: Mitä pula-aika tarjoaa?, Pikku putarhan hoito on merkityksellinen ja Kotielämä Ranskassa.

Kesällä päätettiin lähteä taas huviretkelle, mutta paikkaa ja aikaa ei vielä päätetty vaan jäi se A. Leimun päätettäväksi ja järjestettäväksi.

Viipurin kuuromykkäinyhdistyksen vuosikokous pidettiin helmik. 4 p. 1934 Keskuskansakoululla. Puheenjohtaja R. Östman avasi vuosikokouksen, minkä jälkeen valittiin kokouksen puheenjohtajaksi hra V. Sihvola ja sihteeriksi hra A. Puolakka. Esitettiin yhdistyksen vuosi- ja tilikertomus ja tilintarkastajain lausunto edelliseltä vuodelta, jotka hyväksyttiin. Rahastonhoitajalle ja johtokunnalle myönnettiin tili- ja vastuuvapaus.

Vuoden 1934 puheenjohtajaksi valittiin uudelleen herra R. Östman. Johtokunta keskuudestaan valitsi varapuheenjohtajaksi past. O. A. Myyryläisen, rahastonhoitajaksi Arvi Tolpon, sihteeriksi Sylvi Järvisen ja jäsenkirjuriksi Elvi Ampujan. Johtokunnan jäseniksi valittiin Elsa Hussi ja Olli Ollikka sekä varalle Eeva Östman ja Helmi Kaski.

Tilintarkastajiksi tuli valituiksi rva Maju Hanssen ja nti Oili Pennanen, varalle rva Riikka Puolakka. Pöytäkirjan tarkastajiksi valittiin V. Sihvola ja Aili Eevonen, varalle Hannes Tuomi.

Lisäksi valittiin huvitoimikunta, johon tulivat Helmi Mälkki, Aili Eevonen, Sylvi Järvinen, Hilja Ijäs ja Juho Pykäläinen, sen puheenjohtajaksi valittiin nti Oili Pennanen. Taloudenhoitajaksi Helmi Kaski.

Ravintolatoimikuntaan Aili Eevonen emäntänä, Elvi Ampuja, Helmi Kaski, Eeva Östman, Elsa Hussi, Sylvi Järvinen ja Toini Koobas.

Jäsenmaksut päätettiin pysyttää ennallaan.

Kuuromykkä junan alle. Maalisk. 5 p:nä tapahtui Käkisalmen radalla Kapeasalmen ja Suokalan välillä tapaturma, jossa kuuromykkä murskautui hengenottomaksi. Sanottuun aikaan oli rataa pitkin kulkemassa Käkisalmen pappilan ent. renki Ruokonen, joka ollen kuuromykkä ei huomannut takaa tulevaa junaa, vaan jäi sen alle murskauteen kuoliaaksi. Onnettomuus tapahtui noin 5 km. Kapeasalmosta Suokalaan päin.

Nuori, kuuro tyttö haluaa työtä mitä tahansa. Vastaukset työselityksineen os.:
Aino Silfvast, Ylistaro, Isokylä.

KUUROMYKKÄIN LEHTI

Suomen Kuuromykkäinliiton äänenkannattaja

Ilmestyy Helsingissä kerran kuukaudessa, kuun alkupäivinä.

Toimittajat: Huugo Nyberg, vastaava, Johanneksentie 4. Ririk Pitkänen, toimitussihteeri, Liisankatu 27, E. Käsi- kirjoitukset lähetettävä ennen kuukauden loppua ehtiäkseen seuraavaan numeroon.

Lehden konttori: Johanneksentie 4. Ottaa vastaan tilauksia ja ilmoituksia. Lehtä voi myöskin tilata postista ja asiamiciltä.

Tilaushinta: 20 markkaa vuosikerta. Puolen vuoden tilauksia ei vastaanoteta.

Ilmoitushinnat: Kertailmoituksista 50 penniä palstamillimetritä. Kihlaus-, vihkimä- ja syntymäilmoitukset 10 markkaa. Kuolinilmoitukset 20 markkaa. Postikulujen välttämiseksi pyydetään maksu lähetettävään ilmoituksen mukana lehden konttoriin.

Helsinki 1934, Oy. Surdus Ab.

Vapuvastaanottajaiset järjestää Helsingin Kuuromykkäinyhdistyksen Näytelmäseura 30 p. hultik. klo 19.30. Ohjelmassa: kaksinäytöksinen näytelmä »Kuuromykkä täti». Lopuksi karkeloa. Pääsy 5:— Tervetuloa!